

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 18

Syvende Møde.

Fredagen den 8de Februar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget til Omdeling her i Forsamlingen Exemplarer af flere Love, som af Ministeren ere forelagte Landstthinget, nemlig: 1) af en foreløbig Lov af 11te Decbr. 1849, som forandrer Valglovens §§ 41 og 42; 2) af en provisorisk Forordning af 5te Mai 1848 angaaende Jordts Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet o. s. v., og 3) af Udkastet til en Lov angaaende Forandring i de gjældende Bestemmelser om Afgang af Hartkorn for Grundstykker, som indtages til Hoved- eller mindre Landeveie. Disse ere omdeelte paa d^r. Medlemmers Pladser. Jeg skal dernæst tillade mig at give den ærede Finantsminister Ordet, for at forelægge Finantsloven.

Finantsministeren: Det Finantsforflag, som jeg idag skal have den Ære at forelægge Folkethinget, er hverken et Fredsbudget eller et Krigsbudget. Budgettet for 1849, som blev meddeelt den sidst afholdte overordentlige Rigsforsamling, var beregnet paa en fuldstændig Krig; de Forudsætninger, hvorfra Regjeringen har troet at maatte gaae ud ved nærværende Leilighed, ere derimod forffjellige; et fuldstændigt Fredsbudget er det nærværende heller ikke, fordi den Tilstand, hvori Danmark befinder sig, gjør det nødvendigt, at baade Hæren og Flaaden maae være rustede og forbedte paa en saadan Maade, at de kunne møde Fjenden, naar Omstændighederne skulle udkræve det. Som en Følge deraf ere Udgifterne, navnlig til Krigsministeriet, ikke ubetydeligt højere, end de vare inden 1848, og end de maae ventes at ville blive i Fremtiden, naar en fuldstændig Fredsslutning har fundet Sted. Hvad

de øvrige Udgifter, saavelsom Indtægterne, angaaer, da er Danmark overladt til sine egne Resourcer; man har, hvad Indtægterne angaaer, kun kunnet stole paa de Resourcer, deels sædvanlige, deels overordentlige, som Danmark selv kunde tilveiebringe; hvad derimod Udgifterne angaaer, da maa Danmark ikke alene bære sine egne, men ogsaa en ikke ubetydelig Deel Udgifter, der vedkomme saavel Slesvig som hele det gamle danske Monarchie; navnlig skal jeg fremhæve, at Danmark saa godt som alene maa bære hele Statsgjælden, idetmindste være belavet herpaa i den nærmest liggende Fremtid, alene med Undtagelse af de forholdsviis ringe Summer, som inden Oprørets Udbrud i 1848 vare anviste paa Kasserne i Hertugdømmerne. Det Beløb, som er opført i Finantsloven, Statsgjældens Afbetaling og Forrentning er derfor meget betydeligt, hvilket den ærede Forsamling vist vil bemærke, og det fremtræder endnu med et større Beløb, end det under andre Forhold vilde være Tilfældet, fordi der er circa $\frac{1}{2}$ Million, som skal indløses af Creditbeviser i Juni Termin dette Aar. Desuden har det været en uadskillig Følge med det Finantslovsforflag, som nu foreligger Forsamlingen, at Regjeringen har maattet tage Hensyn til, at det Danmarks Rige, for hvilket Forslaget foreligger, ikke er nyt constitueret, og at mange Byrder, navnlig et meget betydeligt Pensionsvæsen, ere nedarvede fra Fortiden: Regjeringen har troet at burde anerkjende de Forpligtelser, som Retfærdighed og Billighed byde. Hvad Enkeltighederne angaaer, vil det være den ærede Forsamlings Sag at undersøge, hvorvidt Regjeringen maatte være gaaet for vidt i sine Besparselser eller ikke vidt nok, idet det med Hensyn paa disse Enkeltheder er en Selvfølge, at Regjeringen ikke absolut kan fastholde den Tanke, at den skulde i ethvert Tilfælde have truffet det Rette, men i det Hele taget